

mig, at den højtærede Indenrigsminister ikke skulde ønske at svare paa mit Spørgsmaal om, hvorledes Udgifterne til Arbejdsløshedslovgivningen er udregnede for indeværende Periode. Denne Udgift er i et Bilag til de nylig vedtagne Skattelove opført med et Beløb af 32 Mill. Kr. Jeg kunde altsaa ønske at faa lidt nærmere Rede paa, om man kan regne med, at dette Beløb ikke overskrides, og om man eventuelt kan haabe, at det bliver mindre.

Jeg skal derefter sige et Par Ord om det Princip, som laa i det Forslag, der fremsattes af det konservative Folkepartis Medlemmer i Dyrtidsudvalget, gaaende ud paa, at Prisregulering ikke burde foretages længere ned, end at de paagældende Varepriser kom til at ligge mindst 25 pCt. over Priserne af 1914. Overfor den højtærede Indenrigsministers Bemærkninger kan jeg ikke sige andet, end at det synes mig en ganske urimelig Paastand, at man den Gang skulde kunne vide, hvorledes Prisniveauet vilde ligge efter Krigen. Vel var vi ikke midt i Krigen, da Forslaget kom frem, men det var jo ogsaa først i den allersidste Del af Krigen, Prisstigningen tog stærk Fart, og jeg kan næsten sige, at den tog endnu stærkere Fart, efter at Krigen var sluttet, hvilket sidste ganske afgjort var imod, hvad et meget stort Antal Mennesker havde tænkt sig. Men hvorom alting er, det Princip, som den Gang kom frem fra vor Side, var dette — og det har den højtærede Indenrigsminister tiltraadt —, at man aldrig burde sætte Prisen lavere, end at der var Sandsynlighed for, at Markedet kunde regulere det af sig selv. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Indenrigsminister kan mene, at Kornprisen, som altsaa skulde bringes ned til mindre end 15 Kr. pr. 100 kg. formalet Rug (*Indenrigsministeren* [Rode]: Uformalet Rug). Nej, formalet, Forholdet er, saa vidt jeg ved, det, at Bagerne i Øjeblikket giver 15 Kr. pr. 100 kg Mel (*Indenrigsminister* [Rode]: Grundlaget er 15 Kr. pr. 100 kg Korn). Naa, ja ja, saa tager jeg altsaa fejl, Formalingen betyder dog i og for sig ikke saa meget. Men selve dette, at Kornet skulde komme ned i 15 Kr. pr. 100 kg., er der vist ikke mange Mennesker i dette Land, der tror paa. Og det vilde ikke en Gang være nok, thi naar man kan nøjes med de 20 Mill. Kr. i Tilskud som efter Lovforslaget, har det sin Grund i, at man faar en ekstra Indtægt derved, at Hveden sættes til en højere Pris, end den koster. Rugprisen skulde

med andre Ord gaa endnu længere ned end til 15 Kr., og det tror jeg ikke, der er nogen som helst Sandsynlighed for.

Endnu skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger om nogle af mig fremsatte Udtalelser, som citeredes fuldkommen forkert af den højtærede Indenrigsminister. Efter Citatet skulde jeg have sagt, at det gælder om at sætte Løvedoden ned. Nej, det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at det bliver nødvendigt at sætte Løvedoden ned, thi naar der produceres mindre i Landet, er det ganske oplagt nødvendigt, og jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister kan have noget herimod at indvende. De to Ting hænger sammen, en vis Varemængde skal der til, for at Løvedoden kan holdes oppe paa en vis Højde. Det er dette Forhold, som er det allervigtigste med Hensyn til Prisreguleringen, det er Alfa og Omega. Deri ligger ingenlunde, at jeg mener, at man ikke ogsaa skal tage andre Hensyn, men Produktionen er det vigtigste, de andre Forhold kan kun være supplerende. Fornuftigvis har jeg ikke noget imod, at man paa fornøftig Maade supplerer dette Hensyn.

Hvad endelig angaar Dyrtidens Forhold til Statsfunktionærernes Lønninger, er det jo rigtigt, at hvis visse Vareprisers Stigning foranlediger, at Dyrtiden som Helhed bliver føleligere, vil de faa mere i Løn, men blot Arbejderne vilde nøjes med at forlange saa meget mere i Løn, som Dyrtiden virkelig berettiger til, tror jeg, at det er et sundere Princip at give en Løn, som svarer til den Tid, hvori vi lever, end ad kunstig Vej at nedsætte Varepriserne paa en saadan Maade, at en tilsvarende Forhøjelse af Lønnen kan undgaaes.

Indenrigsministeren (Rode): Det har ikke været min Hensigt at undlade at besvare noget af det ærede Medlems Spørgsmaal, jeg har blot overset, at jeg ikke i de mange Ting, jeg havde at svare paa, berørte ogsaa dette. Med Hensyn til Brødprisen vil jeg kun sige, at hvad Forslaget gaar ud paa, er at fastsætte Prisen for denne Vare for Vinteren og ikke binde Lovgivnings- eller Bevillingsmagten længere end for Vinterperioden, hvilket jeg for Tiden anser for nødvendigt. Naar Sommerperioden kommer, maa man saa ud fra de til den Tid eksisterende Forhold tage sin Beslutning, som selvfølgelig da ogsaa kunde gaa i Retning af at fastsætte en højere Pris. Men jeg har ikke kunnet